

[Ernst B. Schmidt]

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan næsten indlede på samme måde, som min kollega indledte vedrørende det tidligere behandlede lovforslag, nemlig med at sige, at forslaget faktisk godt kunne være kommet fra Fremskridtspartiet. Vi kan kun sige, at vi rigtig gerne vil tilslutte os.

Jeg husker hele tilblivelseshistorien; jeg havde faktisk også ordførerskabet da. Det glæder mig at høre, at SF synes, det er godt med frivillighed; det havde vi et ændringsforslag om dengang, og det ser ud til, at der er positivitet nu. Vi skal i hvert fald gerne medvirke.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører heller ikke kan være til stede ved forhandlingen om dette lovforslag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Lovgivningen om ekspropriation er ifølge sagens natur meget teknisk og vanskelig. Det gælder også det her foreliggende lovforslag om ændring af fremgangsmåden ved ekspropriation. Jeg skal på CD's vegne udtale, at vi kan støtte principperne i lovforslaget. Vi tilsiger en rimelig hurtig udvalgsbehandling, under hvilken vi vil stille nogle spørgsmål.

Marianne Jelved (RV):

Dette lovforslag drejer sig også om forenkling af en hel række arbejdsgange, og Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er åbenbart en af de hurtige dage i dag. Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig lovforslaget. Vi vil dog gerne i udvalget se nærmere på spørgsmålet frister og høre, om der er nogle parter, der kan komme i klemme i den forbindelse. Men vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen og love, at vi fra ministeriets side vil give alle de oplysninger om en så teknisk svær lov, som denne er, til den nærmere behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (Omlægninger af regler om tilkendelse af førtidspension, refusionssatser og ankestrukturen m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 16/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Dette lovforslag indeholder en række ændringer i de sociale rettigheder, som vi møjsommeligt har bygget op for vore medborgere. Det er også en førstebehandling af et forslag, der tidligere har været fremsat, og jeg skal på Socialdemokratiets vegne starte med at fremhæve, at vi ser gode signaler i den fremsættelsestale, socialministeren har ledsaget lovforslaget med. Vi synes, det markerer en forhandlingsvilje.

Jeg skal gøre opmærksom på, at socialministeren ved flere lejligheder har nævnt, at det er vigtigt at lave politik i fællesskab. Jeg håber i den forbindelse, at det fællesskab, vi skal omfatte dette lovforslag med, også omfatter Socialdemokratiet. Vi vil gerne gå ind i gode, fornuftige og konstruktive debatter om lovforslaget.

Vi vil betragte lovforslaget under to vinkler. Den ene vinkel vedrører refusionsdelen og i den forbindelse også det i går behandlede lovforslag om budgetgaranti. Vi kan, som det også blev nævnt i går, se mange fornuftige ting i refusionsomlægningen og vil anbefale, at man deler det egentlige lovforslag, så vi kan gøre det færdigt relativt hurtigt. I den forbindelse skal jeg dog fremhæve, at vi – som også nævnt under førstebehandlingen sidste gang – ønsker, at re-

[Jan Petersen]

valideringsindsatsen kan få en refusion på 100 pct.

Den anden vinkel vedrører de andre hovedspørgsmål i lovforslaget, dels ændringerne i ankesystemet og dels udlægning af tildeling af førtidspensioner til kommunerne. Her forholder det sig lidt mere vanskeligt for os. Vi kan ikke umiddelbart tilslutte os de ændringer, der er i ankesystemet, og vi beder om, at det bliver nøje undersøgt og nøjere overvejet i Socialudvalget. Vi har tidligere leveret stærke bemærkninger om et sådant forslag, og disse bemærkninger står fortsat som vores udgangspunkt i de efterfølgende forhandlinger.

Vi ser også store problemer i at udlægge kompetencen til kommunerne. Vi er ikke i tvivl om, at en række kommuner på kvalificeret vis kan løfte denne opgave, men vi ønsker at sikre os, at det kan ske på en ensartet måde over det ganske land, og det er vi ikke sikre på at en uddelegering på nuværende tidspunkt vil betyde. Vi er stærkt bekymrede over, hvorledes det vil virke i de mindre kommuner, og vi tror, at en række af de muligheder, vi har for at forkorte sagsbehandlingen, vil kunne udnyttes uden en egentlig lovændring. De forsøg, der kører i øjeblikket, viser, at man også på det eksisterende grundlag kan forkorte den kommunale behandling, og i den forbindelse kunne vi også begynde at sætte fokus på, hvorledes vi kunne afkorte den behandling, der foregår i selve nævnet.

Endelig skal jeg sige, at vi stadig væk har nogle spørgsmål vedrørende de besparelser, der er indregnet, f.eks. stoppet for udbetaling af acontobeløbene. Uanset hvordan man drejer det, vil der være tale om, at der er penge, der fragår svage borgere. Det kan vi heller ikke umiddelbart tilslutte os.

Afslutningsvis skal jeg gentage, at vi håber, vi får en god og saglig behandling af dette forslag. Vi har en række andre detaljerede spørgsmål, som vi vil rejse under udvalgsbehandlingen.

Pia Christmas-Møller (KF):

Lovforslaget er en opfølgning af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, og vi ser meget positivt på det, ligesom vi gjorde det ved den tidligere førstebehandling før valget.

Vi mener, det er vigtigt, at procentsatserne for den statslige refusion harmoniseres, så det

bliver borgernes behov, ønsker og muligheder, der kommer i centrum, frem for kommunernes økonomi. I dag er det alt for lukrativt bare at tildele førtidspension. Vi ser gerne en langt mere aktiverende linje over for den store gruppe af personer, der her tales om.

Det er vigtigt at understrege, at vi ikke lægger op til, at det nu skal være meget vanskeligt at blive førtidspensionist for de personer, som oplagt har fordel af denne mulighed, men der skal til gengæld foretages en grundig visitering. Der skal stilles de rette spørgsmål: Er der andre muligheder? Hvordan kan vi leve op til ønsket om at give den enkelte borger de bedste muligheder?

Det andet element, nemlig kommunernes medfinansiering, er vi meget tilfredse med. Vi er tilfredse med, at der også følger yderligere ansvar og kompetence med til kommunerne. Det er en naturlig del af ønsket om, at kommunerne bliver mere direkte involveret. Vi er også godt tilfredse med, at afgørelsen kommer tættere på borgerne, og at der er lagt op til en meget stærk forenkling af hele systemet.

Vi anbefaler lovforslaget, og jeg vil i øvrigt henvise til, hvad vores ordfører, fru Karen Højte Jensen, sagde ved førstebehandlingen den 15. november 1990.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at hovedideen i lovforslaget, nemlig at forenkle overførselsindkomstområdet med hensyn til refusionssatser, anker og tilkendelseskompetence, ikke er nogen dum idé. Men i SF synes vi, der er en del problemer i lovforslaget, som i øvrigt er identisk med lovforslag nr. L 64 fra sidste samling. Da dette lovforslag var til behandling, opridsede min forgænger, Asbjørn Agerschou, nogle problemer. De er ikke blevet udbedret i det nu foreliggende lovforslag, og derfor vil jeg lige ridsede nogle af dem op igen.

Ideen om den samme refusionsats for alle overførselsindkomster mener vi må være i modstrid med regeringens egne ideer om at få mennesker i gang igen. Det er et princip, som vi også i SF går helt ind for, og derfor kan vi ikke acceptere, ligesom Socialdemokratiets ordfører ikke kunne det, at de foreslåede refusionssatser ikke laver et skel mellem førtidspension og revalidering, som kunne være en økonomisk støtte for kommunerne til at overveje sagerne end-

[Pernille Frahm]

nu en gang og eventuelt få flere i gang igen gennem en revalidering. Vi ser med andre ord gerne, at refusionssatserne for revalidering bliver højere end for førtidspensionen.

Vi er i SF heller ikke glade for ideen om at nedlægge de lokale revaliderings- og pensionsnævn. Vi ved, at der i disse nævn findes en ekspertise, som det vil være meget svært for mindre kommuner at finde. Denne idé mener vi i øvrigt hænger sammen med ideen om de ændrede ankemuligheder.

Vi vil gerne være med til at udlægge kompetencen til kommunerne under følgende forudsætninger: for det første, at vi bibeholder amtsankenævne; for det andet, at vi bibeholder de lokale revaliderings- og pensionsnævn; for det tredje, at vi bevarer personalet og dermed ekspertisen i de lokale revaliderings- og pensionsnævn. Det vil i praksis betyde, at også små kommuner vil kunne få den nødvendige ekspertise at trække på i tvivlsager, hvor de lokale nævn så vil være ankeinstans for de sager, som kommunerne tidligere har afgjort. Hvis der ikke er problemer i en sag, vil kommunen jo selv kunne træffe afgørelsen.

Det tredje forhold, vi har betænkeligheder over for i SF, er, at man vil afskaffe den forskudsvisse udbetaling af pension. Den mulighed vil vi gerne bevare.

Det sidste problem, vi ser i forslaget, er den opstramning, der sker af ankeinstansens muligheder for at gribe ind. I dag kan der gribes ind, hvis nævnet finder en beslutning urimelig. I den nye tekst er der strammet kraftigt op, idet det nu hedder, at den skal være direkte ulovlig eller groft urimelig.

Eva Kjer Hansen (V):

Vores mål på det socialpolitiske område skal være, at lovgivningen sikrer den enkelte den bedst mulige behandling. Aktivitet, deltagelse på arbejdsmarkedet, er så langt at foretrække frem for en passiv social ydelse. Ved at omlægge refusionsprocenten, så kommunerne skal bære halvdelen af udgifterne til førtidspension for personer i alderen 18–59 år, opnår vi først og fremmest, at kommunen får interesse i at gøre en aktiverende indsats for at have færrest muligt på førtidspension. Samtidig sikrer vi, at der med den samme refusionsprocent, uanset hvilken social ydelse der er tale om, ikke er nogen økonomisk interesse for kommunen i at

vælge at tildele én bestemt ydelse frem for en anden. Med en ensartet finansiering af de sociale overførselsindkomster bliver det hensynet til den enkelte modtager, der kommer i centrum ved tildeling af sociale ydelser.

Vi åbner således for, at kommunerne ikke blot får større reel handlefrihed og større økonomisk ansvar, men også får bedre mulighed for at vurdere tingene i sammenhæng.

Det er selvfølgelig, at kommunerne i samme forbindelse får tildelt kompetencen til at tilkende førtidspension. Er man med til at betale, skal man også være med til at bestemme. Og vi sikrer, at kommunerne, når de får det samlede ansvar, får mulighed for at tage stilling ud fra en helhedsbedømmelse.

En ekstra gevinst ved disse ændringer kan måske være, at sagsbehandlingstiden gøres kortere, fordi kommunerne får den større handlefrihed, og det vil absolut være velkomment, hvis det opnås, idet det for ansøgeren vil være betryggende med en så hurtig afgørelse som overhovedet muligt.

Forslaget omfatter også en omlægning af ankesystemet på det sociale område. Det afgørende for os er at opnå et enklere system, og at ankenævnet og sekretariatet for ankenævnet er samlet på ét sted. Det er alt for upraktisk, når formanden og sekretariatsfunktionen ikke er placeret i samme regi, og i øvrigt bør det også her være kommunerne, der er repræsenteret, da det er dem, der har kompetencen og det økonomiske ansvar.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og positiv viderebehandling.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal på vegne af Fremskridtspartiet oplyse, at vi er overvejende positive over for forslaget fra socialministeren. Vi er enige i den administrative forenkling, som forslaget lægger op til, og har fuld forståelse for, at man lægger beslutningsprocessen ud til kommunerne.

Samtidig er vi enige i, at staten efter forslaget fremover skal yde en fælles refusion på 50 pct. for de sociale ydelser. På den måde fjerner man den sovepude, som førtidspensionering hidtil har været for kommunerne, forstået på den måde, at det har været for nemt og omkostningsfrit at tilkende førtidspension, for så overgik udgifterne blot automatisk til staten. Budgetspekulationsmulighederne vil også forsvinde, så der

[Tom Behnke]

bliver arbejdet mere for klienten end med økonomien.

Vi er til gengæld ikke tilfredse med, at man opretter de sociale ankenævn i statsamtsregi. Det har altid været Fremskridtspartiets holdning, at statsamterne skal nedlægges, og derfor kan vi naturligvis ikke stemme for, at flere opgaver lægges ind under statsamterne, tværtimod.

Vi kan som alternativ heller ikke godkende, at man lægger opgaverne ind under amtskommunerne, da vi mener, at også de bør nedlægges. Vi foretrækker og vil stille forslag om, at ankeinstansen skal varetages af en uvildig ankestyrelse, der ikke har noget med kommunerne, amterne, statsamterne eller staten at gøre. Det vil samtidig give borgerne garanti for en uvildig afgørelse.

Fremskridtspartiet vil ligeledes stille forslag om, at der indføres et symbolsk beløb for at få en sag prøvet ved ankeinstansen. Vi forestiller os en ordning, hvorefter klageren f.eks. skal betale 200 kr., hvis der gives afslag på klagen, hvorimod det naturligvis skal være gratis, såfremt man får medhold i klagen. På den måde vil der blive sat en stopper for de grundløse klager, der kun bliver indsendt, fordi nogle føler, at de skal klage, når nu muligheden foreligger.

Sluttelig skal jeg oplyse, at vi meddeler vores endelige stillingtagen, når lovforslaget er endeligt udformet ved tredjebehandlingen.

Bente Juncker (CD):

Dette lovforslag er jo en genfremsættelse af et forslag, som blev fremsat umiddelbart før folketingsvalget, og Centrum-Demokraternes holdning til forslaget er uændret, og jeg kan derfor henvise til de bemærkninger, jeg gjorde ved den lejlighed.

Men der er selvfølgelig nogle problemer i lovforslaget, dog ikke når det gælder refusionsordningen 50/50, for den synes vi er helt i orden, og hvis ministeren gerne vil have det igen, Folketinget meget hurtigt, synes jeg, hun skulle dele lovforslaget og fremsætte 50/50-forslaget, så vi kunne få det igennem.

Men der er en lang række problemer med hensyn til besparelser og ankemuligheden, og dem kunne vi drøfte i løbet af foråret og efteråret med henblik på at få noget fornuftigt ud af det, som kan træde i kraft i 1992.

Det, vi er meget optaget af i CD, er, hvordan man får de kæmpebesparelser, hvem det egentlig er, der ikke skal have penge, osv. Disse spørgsmål vil vi gerne have nærmere belyst i udvalget.

Hvad angår Fremskridtspartiets forslag om brugerbetaling eller gebyr, eller hvad man skal kalde det, synes jeg, det er forargeligt, at man vil indføre den slags på forsørgelse. Dette her drejer sig om menneskers forsørgelse, og hvem i alverden tror man ikke ville betale for at få en ordentlig forsørgelse? Men skal man det? Er det ikke det offentlige pligt at sørge for, at mennesker får en ordentlig forsørgelse, når de er nedslidte osv.? Skal man virkelig tvinges til at give 200 kr. for det – som man får tilbage, hvis man vinder sagen? Jeg synes, det er lidt usmægtigt.

Marianne Jelved (RV):

Dette forslag står Det Radikale Venstres hjerte meget nær. Forslaget drejer sig om at placere kompetencen til at tilkende førtidspension tættest muligt på borgerne, og det vil i virkeligheden sige at afskaffe en dobbeltadministration, og det gøres altså her ved at give kompetencen til kommunerne.

I dag behandles den samme sag i to instanser, og det er efter Det Radikale Venstres opfattelse helt unødvendigt. Det, vi kan opnå, er, at den lange behandlingstid og den deraf affødte usikkerhed for den borger, det drejer sig om, kan formindskes væsentligt.

Det er selvfølgelig væsentlige forandringer i de systemer, vi kender i dag, der her er lagt op til, og vi har meget stor forståelse for, at det skaber utryghed både i systemerne og hos de borgere, som er part i problemstillingen. Men jeg vil gerne minde om, at det er politikeres opgave ikke fortrinsvis at se på de etablerede systemer, men på det, der er afgørende, nemlig borgernes mulighed for at få den bedst mulige løsning og den bedst mulige behandling fra systemets side.

Der er desuden også i forslaget tale om at ændre refusionerne, som vi har hørt det fra de tidligere ordførere, således at der gives ens refusion til de forskellige mulige løsninger. Det giver de kommunale beslutningstagere en reel mulighed for at vælge den virkelig bedste løsning for den enkelte, og det må dog også være det vigtigste.

[Marianne Jelved]

Forslaget om ankesystemet har været udsat for stærk kritik, men det problem må vi da kunne løse. Det Radikale Venstre skal stærkt opfordre til, at intentionerne i lovforslaget gennemføres – vi står fuldt ud bag disse intentioner.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gøre det kort, da jeg kan henvise til den ordførertale, jeg holdt kort forud for valget, hvor jeg dels sagde, at der er nogle rigtige principper i retning af en hurtigere sagsbehandling, dels påpegede, at vi skal passe på, at der ikke er nogen, der kommer i en utryghedssituation her. Men dette forslag er jo et af dem, hvis problemer egner sig godt til at blive belyst under udvalgsarbejdet.

Jeg har også bemærket, at ministeren i fremsættelsestalen er lydhør over for de kritiske bemærkninger, som kom under førstebehandlingen. Jeg kan se, at der delvis er taget højde for dem, så jeg tror, vi kan finde en løsning på det.

Men jeg understreger, at der er nogle brugere, som naturligvis under en omlægning kan føle utryghed. Vi ved jo alle, at nogle kan blive ramt utilsigtet, når man laver en omlægning, og det må vi sørge for ikke sker i dette tilfælde.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for den positive modtagelse, som jeg oplever at dette lovforslag har fået, også i forhold til den forrige fremsættelse under den tidligere regering. Vi må huske, at det med dette lovforslag drejer sig om, at vi får beslutningerne lagt så tæt ud til borgerne som overhovedet muligt. Vi må være opmærksomme på, at det er kommunerne, der bedst kender borgerne og bedst kender det erhvervsliv, hvor man først taler om en revalidering, omskoling, aktivering, eller hvilken betegnelse man nu foretrækker. Det er også dér, man bedst kan se, hvilke muligheder der kan være for at skabe nogle pladser i erhvervslivet. Det er kort sagt dér, man er tættest på at få løst problemerne. Vi må heller ikke glemme, at dette lovforslag også skal bedømmes ud fra ønsket om, at vi får færre førtidspensionister, sådan at de pågældende får et bedre liv, end de får ved at blive kørt ud på den passive bænk, som en førtidspension jo altid vil være.

Der har fra flere sider været udtalt uenighed om, hvorvidt refusionsstatserne skulle forblive,

hvor de var. En af grundtankerne med forslaget er, at kommunerne ikke skal kunne se en fordel i at sætte mennesker på pension frem for revalidering, og dette vil vi nok opnå med den foreslåede ligestilling af kontanthjælp, sygedagpenge, revalidering og pension.

Endvidere er der blevet udtalt bekymring for, at nogle kommuner – især de mindre – ikke kunne klare arbejdet med tilkendelse af pensioner. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at man allerede nu er langt fremme med et arbejde, hvor vi er Kommunernes Landsforening behjælpelige med at tilrettelægge ret omfattende kursus for de medarbejdere, der skal arbejde inden for denne sektor. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt, at der er ens uddannelsesniveau over hele landet, og man må aldrig være i tvivl om, at vi er interesserede i at medvirke til, at vi får en så veluddannet stab ude i kommunerne, at de kan magte disse opgaver.

Denne gang har der også været forskellige opfattelser af, hvordan ankeinstansen skal se ud, og de har ikke været helt sammenfaldende med lovforslaget i alle sammenhænge. Jeg kan om ankeinstansen sige, at når vi nedlægger revaliderings- og pensionsnævnene, får amterne ikke det økonomiske medansvar, hvis de skulle beholde ankeinstansen, og derfor ser jeg en stor fordel i, at vi flytter det derhen, hvor ansvaret er.

Men jeg siger tak for de positive meldinger, der har været, og glæder mig til, at vi kan få et udbytterigt udvalgsarbejde, idet jeg kan give tilsagn om, at vi skal gøre, hvad vi kan, for, at de spørgsmål, der bliver stillet, vil blive besvaret hurtigst muligt.

Jan Petersen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere her, idet der jo er lagt op til, at vi får en grundig debat under udvalgsarbejdet, men vil blot gøre to bemærkninger nu. Den ene er, at det ville være rart at få ministerens tilbagemelding med hensyn til, om vi kunne få opdelt behandlingen af dette lovforslag, således at vi kunne gå relativt hurtigt til drøftelsen af det, der vedrører refusionen, og bruge lidt længere tid på de mere komplekse problemer, der er forbundet med uddelegeringer og omlægninger i ankesystemet. Vi vil stærkt anbefale ministeren at prøve at tilrettelægge processen sådan.

[Jan Petersen]

Det andet, jeg lige skal gøre en bemærkning om, er dette med at få skabt aktivitet i stedet for førtidspensionering. Vi foreslog sidste gang – og gentog i dag, at vi foretrak – en 100 pct.s refusion på revalideringsindsatsen. Nu blev det sagt også af ministeren, at det drejer sig om at animere økonomisk til at få mennesker i aktivitet.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at den påtænkte omlægning af refusionssystemet betyder, at den kommunale udgift ved førtidspensionering på højeste niveau vil blive 4.356 kr., mens den kommunale udgift ved en revalidering vil være 5.324 kr. Så hvis man med de mange problemer, der trods alt også er i en sådan tankegang, tager udgangspunkt i, hvad der tjener kommunernes økonomi bedst, ville der også være god idé i at lave en højere refusionssats på revalidering. Det er jo reelt at søge at aktivere dér, hvor der kan aktiveres.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Jan Petersen gav det råd, at vi skulle overveje at dele lovforslaget i to.

Dertil kan jeg sige, at lovforslaget ikke blot er fremsat som en helhed, men også er fremsat i sammenhæng med indenrigsministerens forslag fra i går. Men jeg vil sige, at jeg har hørt rådet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.

(Fremsat 10/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter forslaget skal faderens ret til dagpenge i de sidste 10 uger af barselperioden og adoptantens ret til barseldagpenge ikke være betinget af, at begge forældre har tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg er klar over, at problemstillingen tidligere har været genstand for drøftelse her i Folketinget – ja så sent som den 20. november 1990, hvor der var førstebehandling af et helt tilsvarende lovforslag fra SF.

Ved den lejlighed sagde jeg, at Venstre finder, at den økonomiske situation ikke giver mulighed for en forøgelse af de offentlige udgifter på det punkt. Nu vil jeg gerne tilføje – men med en anden kasket på – at selv om jeg nok har næret en vis sympati for forslaget, er det regeringens generelle opfattelse, at der ikke er basis for en øget offentlig udgift til barseldagpenge.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget kan med en vis usikkerhed opgøres til mellem 15 og 20 mio. kr. Denne usikkerhed henfører vi dels til antallet af fædre og adoptanter, der vil være berettigede til dagpengene, dels til den andel, der vil udnytte retten, hvor længe de vil udnytte den, og hvor stort et beløb de i givet fald vil have ret til.

Jeg vil også gerne her minde om, at der på baggrund af betænkningen fra dagpengeudvalget blev vedtaget en ny dagpengelov, som trådte i kraft den 1. april 1990. Der blev i den forbindelse gennemført bl.a. en lempelse med hensyn til faderens dagpengeret i 2 uger i tilknytning til fødslen. Faderens ret til dagpenge kan nu efter aftale med arbejdsgiveren placeres inden for de første 14 uger efter fødslen. I denne 2-ugers-periode er der mulighed for at yde dagpenge til begge forældre samtidig. Dagpenge kan i øvrigt i den periode udbetales til faderen, selv om moderen ikke er berettiget til barseldagpenge.

Det er værd at bemærke, at dagpengeudvalget ikke foreslog lempelse med hensyn til kravet om, at begge forældre skal have erhvervstilknytning, for at der kan udbetales dagpenge til faderen efter den 14. uge. Sådan har det været, lige siden der blev indført ret til faderlov.